

Expedient sancionador núm. 11/2013-S (*Protecció de menors. Esoterisme. TV Nacional 1 - 66.1 de Tarragona*) incoat al prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL

Resolució sancionadora

Fets

1r. L'Àrea de Continguts del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant l'Informe 43/2013, de 15 de juliol, ha analitzat els continguts de les emissions del canal 66.1 de Tarragona al llarg de 48 hores. La mostra d'anàlisi comprèn des de les 13.00 hores del 5 de juliol fins a les 13.00 hores del 7 de juliol de 2013.

Aquesta anàlisi posa de manifest l'existència de determinats incompliments de la legislació aplicable als prestadors de serveis de televisió pel que fa a la protecció de menors. Concretament, s'hi estableix el següent:

«[...] L'anàlisi de les emissions del canal 66.1 de Tarragona detecta la presència de continguts que es poden considerar esotèrics.

- En primer lloc, els continguts emesos pel canal analitzat responen a la definició de *programes de contingut esotèric* que estableix l'apartat 2 de l'article 12 de la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre protecció de la infància i l'adolescència, senyalització orientativa i dret a la informació de les persones usuàries dels serveis de televisió: "s'entén per *programes de contingut esotèric* aquells en què es posen en pràctica, entre d'altres, tècniques com ara [...] la vidència."

A tall d'exemple, s'hi inclou la transcripció de dos fragments amb dues trucades cadascun, que mostra l'esquema habitual de les consultes, a les quals es dóna resposta tirant les cartes del tarot.

- En segon lloc, a la careta introductòria del programa *La noche de...* hi apareixen sobreimpreses en pantalla les diferents tècniques que utilitzen ("astrologia, horòscop, vidència, tarot") [...].

Pel que fa a la senyalització de la programació, l'Informe 43/2013 estableix el següent:

" [...] Totes les emissions del canal 66.1 de Tarragona estan qualificades per a *tothom*, atès que s'emeten sense cap codi de senyalització, a excepció de les del 5 de juliol a les 14.55 hores i del 7 de juliol a les 12.15 hores, en què apareix un codi de senyalització que indica que els continguts d'aquest espai no estan recomanats per a menors de 18 anys al marge superior esquerre. El 5 de juliol, aquesta senyalització només roman en pantalla durant 12 segons i no va acompanyada de senyal acústic. El 7 de juliol, la senyalització es manté fins a les 13.00 hores i no va acompanyada de senyal acústic [...]."

Així mateix, l'Informe de l'Àrea de Continguts estableix, pel que fa a les sobreimpressions que apareixen en pantalla, el següent:

«Durant les emissions, a la part inferior de la pantalla hi apareixen sobreimpressos de manera permanent dos números de telèfon: a la banda dreta, un d'identificat com a "Gabinete del amor", amb prefix 806; i, a la part esquerra, el nom de la persona conductora del programa, que apareix en pantalla associat al telèfon de participació en el programa, ubicat a la part central i de mida més gran, de nou amb prefix 806. Segons el Codi de conducta dels serveis de tarificació addicional i classificació dels serveis,¹ el número 806 que el programa proporciona per tal d'intervenir en directe és el que correspon a serveis d'oci i entreteniment, entre els quals figuren "los servicios de contenido esotérico, astrológico, de adivinación, cartomancia y/o predicción del futuro por otros medios".

A l'últim, a sota dels dos números de telèfon hi ha un text, de mida més petita, intel·ligible [...].»

Finalment, de l'anàlisi de les emissions des de les 13.00 hores del 5 de juliol fins a les 13.00 hores del 7 de juliol de 2013, corresponents al canal 66.1 de Tarragona, l'Informe 43/2013 en conclou que "[...] Durant les 48 hores analitzades, les emissions del canal 66.1 de Tarragona estan conformades per programació de continguts esotèrics exclusivament [...]".

2n. Vist l'Informe 43/2013, de 15 de juliol, el Ple del Consell, mitjançant l'Acord 87/2013, de 24 de juliol, i de conformitat amb el que disposa l'article 34.2 de l'Estatut orgànic i de funcionament del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, aprovat per l'Acord 3/2001, de 28 de febrer (en endavant, EOF), va decidir obrir un període d'informació prèvia a fi de donar audiència al prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, com a part interessada, per tal que en el termini màxim de deu dies a comptar de l'endemà d'haver rebut la notificació d'aquest Acord, formulés les manifestacions que considerés oportunes.

Aquest Acord es va intentar notificar personalment, però no va ser possible. En conseqüència, i d'acord amb el que preveuen la lletra a de l'apartat 4 i l'apartat 5 de l'article 58 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques, i l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat (en endavant, reglament del procediment sancionador), es va publicar al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* núm. 6484, de 21.10.2013.

Transcorregut el termini atorgat, es constata que el prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, no va efectuar al·legacions a l'obertura del període de informació prèvia.

3r. Davant la manca d'al·legacions a l'obertura del període d'informació prèvia, i de conformitat amb els fonaments exposats a l'Acord d'obertura d'aquest període, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant l'Acord 162/2013, de 20 de desembre, va

¹ Resolució del 15 de setembre de 2004, de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, per la qual es disposa la publicació del Codi de conducta per a la prestació dels serveis de tarificació addicional.

decidir incoar un procediment sancionador al prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, per l'eventual incompliment del deure de protecció de la infància i la joventut, que es materialitza a través de l'emissió de continguts esotèrics dins de l'horari protegit, fet susceptible de constituir una infracció molt greu, tipificada a la lletra c de l'article 132 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya (en endavant, LCA).

4t. Una vegada notificat l'Acord d'incoació al prestador de serveis de televisió, la instructora del procediment va emetre el plec de càrrecs, que es va notificar a l'interessat, a qui es va atorgar un termini de deu dies per formular al·legacions i proposar les proves oportunes. La notificació del plec de càrrecs i el tràmit d'audiència a l'interessat consten degudament incorporats a l'expedient, en la forma que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (en endavant, LRJPAC).

5è. El 12 de febrer de 2014 va tenir entrada en aquest Consell (registre d'entrada núm. 176/2014) un escrit signat pel senyor Esteban Ortiz de Urbina Díaz, en nom i representació d'Infraestructuras y Gestión 2002, SL, presentat en el registre general del Ministeri d'Economia i Competitivitat el 10 de febrer de 2014, en què s'efectuen un seguit de manifestacions al plec de càrrecs. Concretament, l'interessat al·lega, en primer lloc, que és un operador de xarxa de comunicacions electròniques i no presta cap servei de comunicació audiovisual a través del canal 66.1 de Tarragona, per la qual cosa, no és el responsable dels continguts emesos pel canal esmentat i, en conseqüència, la imputació de la comissió de la infracció que tipifica la lletra c de l'article 132 de la LCA és, a criteri de l'interessat, errònia, atès que únicament el prestador de serveis de comunicació audiovisual és "[...] el responsable de la programación que él mismo difunde y controla la línea editorial del canal televisivo, no así el operador de red de telecomunicaciones [...]". L'interessat justifica la seva condició de prestador de xarxa de telecomunicacions tot acompanyant el seu escrit de dos documents: una resolució de la Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones (en endavant, CMT), de 8 de novembre de 2005, mitjançant la qual s'inscriu Infraestructuras y Gestión 2002, SL, en el registre d'operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques (document núm. 1) i un ofici de la Direcció General de Mitjans de Comunicació del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, de 9 de novembre de 2012, mitjançant el qual es requereix l'interessat que "informe a esta Dirección General si la citada mercantil es la responsable editorial de los Servicios de comunicación audiovisual que se prestan por el canal múltiple 66 de la UHF [...] o si, por el contrario, dicha responsabilidad recae en terceras personas ajenas a la citada empresa" (document núm. 2).

Lligat amb aquestes consideracions, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, posa de manifest que l'activitat d'un prestador de serveis de xarxa de comunicacions electròniques la regula la Llei de l'Estat 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, i el control d'aquesta activitat s'atribueix a la CMT. En conseqüència, segons al·lega l'interessat, atès que la LCA no és aplicable als prestadors de serveis de xarxa, el Consell no té competència per sancionar aquests prestadors per la comissió de conductes que, d'acord amb la Llei esmentada, estiguin tipificades com a infraccions.

En segon lloc, pel que fa al requeriment efectuat per aquesta instructora de remetre al Consell la programació emesa pel canal 66.1 de Tarragona des de les 13.00 hores del 5 de juliol a les 13.00 hores del 7 de juliol de 2013, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, al·lega que "[...] nos resulta imposible remitir la misma ya que, como meros operadores de red, no es nuestra obligación copiar ni conservar la programación emitida, obligaciones

que, en su caso, corresponderán al prestador de servicios de comunicación audiovisual [...]”.

Finalment, per tot el que s'ha exposat, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, sol·licita el sobreseïment de l'expedient sancionador, la tramesa de l'Informe 43/2013, de 15 de juliol, de l'Àrea de Continguts d'aquest Consell, i l'atorgament d'un nou termini per realitzar al·legacions i proposar prova.

6è. L'11 de març de 2014 la instructora de l'expedient va considerar procedent confirmar els càrrecs imputats i va formular la proposta de resolució corresponent, que es va notificar a l'interessat per tal que, en el termini de deu dies, pogués formular les al·legacions que considerés adients, de conformitat amb el que estableix l'article 14.1 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat (en endavant, Reglament sancionador).

El 7 d'abril de 2014 va tenir entrada en aquest Consell (registre d'entrada núm. 440/2014) un escrit signat pel senyor Esteban Ortiz de Urbina Diaz, representant d'Infraestructuras y Gestión 2002, SL, presentat al registre del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme el 2 d'abril de 2014, en què s'efectuen un seguit de manifestacions a la proposta de resolució. En primer lloc, l'interessat estableix un seguit de consideracions en relació amb la denegació de l'atorgament d'un nou termini d'al·legacions i de proposta de prova atès l'Informe 43/2013 de l'Àrea de Continguts. Concretament, posa de manifest que “[...] la negativa a concedernos plazo para proposición de prueba en relación al Informe núm. 43/2013 vulnera el derecho de defensa en su vertiente de derecho a proponer las pruebas procedentes en derecho, impidiendo a esta parte defenderse adecuadamente, y acarrea indefensión [...]”. Concretament, l'interessat s'empara en la vulneració del seu dret de defensa, atès que considera que tot i la tramesa de l'Informe esmentat se li denega “[...] la posibilidad de someterlo a contradicción probatoria [...]”.

En segon lloc, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, al·lega novament que no és el titular legítim de les emissions que són objecte d'aquest expedient sancionador, atès que, segons manifesta, és un prestador de serveis de comunicacions electròniques i no un prestador de serveis de comunicació audiovisual. Per il·lustrar la diferència entre tots dos serveis aporta una resolució de la CMT que, com estableix l'interessat, “[...] describe claramente el servicio de red de comunicaciones electrónicas soporte de telecomunicaciones y el título habilitante necesario, servicio que, aunque relacionado, es diferente del servicio televisivo (denominado hoy *servicio de comunicación audiovisual* por la Ley 7/2010) [...]”. Així mateix, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, justifica la seva condició de prestador de xarxa de telecomunicacions tot remetent-se als documents que va adjuntar a l'escrit d'al·legacions al plec de càrrecs. D'una banda, una resolució de la CMT, de 8 de novembre de 2005, mitjançant la qual s'inscriu Infraestructuras y Gestión 2002, SL, en el registre d'operadors de xarxes i serveis de comunicacions electròniques (document núm. 1) i, de l'altra, un ofici de la Direcció General de Mitjans de Comunicació del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, de 9 de novembre de 2012, mitjançant el qual es requereix l'interessat que “informe a esta Dirección General si la citada mercantil es la responsable editorial de los servicios de comunicación audiovisual que se prestan por el canal múltiple 66 de la UHF [...] o si, por el contrario, dicha responsabilidad recae en terceras personas ajenas a la citada empresa” (document núm. 2).

En tercer, i darrer, lloc, l'interessat al·lega la vulneració del dret a la presumpció d'innocència, atesa, al seu parer, la inexistència de prova de càrrec suficient per desvirtuar aquest dret. Concretament, posa de manifest “[...] la ausencia de pruebas que demuestren

que Infraestructuras y Gestión 2002, SL, sea el prestador del servicio de comunicación audiovisual que difunde la programación a través del CH 66.1 de Tarragona [...]". I, d'altra banda, l'existència de "[...] presunciones interesadas y sin ningún apoyo probatorio, que no constituyen pruebas de cargo capaces de destruir el principio de presunción de inocencia [...]".

Fonaments de dret

Primer. Anàlisi de les al·legacions

En primer lloc, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, posa de manifest que "[...] la negativa a concedernos plazo para proposición de prueba en relación al Informe núm. 43/2013 vulnera el derecho de defensa en su vertiente de derecho a proponer las pruebas procedentes en derecho, impidiendo a esta parte defenderse adecuadamente, y acarrea indefensión [...]". Concretament, l'interessat al·lega la vulneració del seu dret de defensa atesa la impossibilitat de sotmetre al principi de contradicció l'Informe 43/2013 de l'Àrea de Continguts.

A aquest efecte, cal tenir en compte que el contingut de l'Informe 43/2013, de 15 de juliol, s'ha reproduït al llarg de tot el procediment sancionador. Concretament, a l'Acord d'obertura del període d'informació prèvia, a l'Acord d'incoació, al plec de càrrecs i a la proposta de resolució. Això no obstant, atesa la petició realitzada per l'interessat a l'escrit d'al·legacions al plec de càrrecs, la instructora del procediment ha tramés una còpia de l'informe esmentat a Infraestructuras y Gestión 2002, SL, juntament amb la proposta de resolució. En aquesta proposta, la instructora denega la sol·licitud de l'atorgament d'un nou termini per realitzar al·legacions i proposar prova, per extemporània i injustificada, d'acord amb l'article 10.3 del Reglament sancionador.

Contràriament al que al·lega l'interessat, cal tenir en compte que aquesta denegació no vulnera el seu dret de defensa, atès que la proposta de resolució, a la qual s'adjuntava l'informe, es va notificar a Infraestructuras y Gestión 2002, SL, tot atorgant-li un termini de 10 dies per formular les al·legacions que considerés pertinents, sens perjudici òbviament de presentar, així mateix, els documents i les justificacions que estimés oportuns en relació amb l'Informe 43/2013, per la qual cosa, no es pot considerar que l'interessat hagi patit indefensió.

En efecte, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, ha disposat del tràmit necessari per exercir el seu dret de defensa, atès que, contràriament al que manifesta, ha pogut sotmetre l'Informe 43/2013 a "[...] contradicción probatoria [...]". I, en aquest sentit, és important posar en relleu que, tot i el tràmit atorgat, l'interessat es limita a al·legar que l'Informe és un "[...] documento que no tiene ninguna validez probatoria, que expresamente impugnamos y no reconocemos como ciertos ni el contenido de la emisiones que se refleja en el mismo, ni las fechas, ni las horas, ni el canal de emisión de las mismas [...]"; sense aportar, en aquest sentit, cap document o justificació.

En segon lloc, el prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, al·lega que no és el titular legítim de les emissions que són objecte d'aquest expedient sancionador, atès que, segons manifesta, és un prestador de serveis de telecomunicacions de transport del senyal dels serveis de comunicació audiovisual, per la qual cosa, la seva responsabilitat únicament és en relació amb el transport del senyal audiovisual i no amb el seu contingut.

En aquest sentit, i com ja hem posat de manifest al llarg de tot el procediment sancionador, el fet que l'interessat sigui un prestador de serveis de telecomunicacions o no ho sigui no és competència d'aquest Consell i, així mateix, el fet que ostenti la condició de prestador de serveis de telecomunicacions no és incompatible amb la prestació de serveis de comunicació audiovisual. En el cas que ens ocupa, i sense entrar a valorar la condició o no de prestador de serveis de telecomunicacions d'Infraestructuras y Gestión 2002, SL, el que resulta obvi, atesa la manca de prova en sentit contrari, és que l'interessat, mitjançant l'emissió de continguts audiovisuals pel canal 66.1 de Tarragona, actua com a prestador de serveis de comunicació audiovisual i, en conseqüència, ostenta tota la responsabilitat sobre aquests continguts, que són l'objecte d'aquest expedient sancionador. D'aquí que puguem establir que aquest Consell ha actuat amb la diligència necessària per establir el responsable de l'emissió dels continguts audiovisuals objecte d'aquest expedient sancionador, sense que, com ja hem establert, l'interessat hagi aportat cap mena de prova que desvirtui que ell no és el veritable infractor.

Lligat amb aquesta darrera consideració, és important posar en relleu que l'interessat aporta, juntament amb el seu escrit d'al·legacions al plec de càrrecs, un ofici de la Direcció General de Mitjans de Comunicació del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, mitjançant el qual es requereix l'interessat que informi si és el responsable editorial dels serveis de comunicació audiovisual que es presten pel canal múltiple 66 de la UHF o si, per contra, aquesta responsabilitat és d'una tercera persona i, en aquest supòsit, que identifiquei els prestadors de serveis de comunicació audiovisual als quals està prestant suport per emetre pel canal esmentat (document núm. 2). Però, això no obstant, curiosament, l'interessat no aporta la resposta que va donar al requeriment efectuat per la Direcció General, en la qual, en principi, s'hauria identificat el prestador de serveis de comunicació audiovisual al qual l'interessat prestava suport per emetre pel canal 66.1 de Tarragona.

En tercer lloc, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, al·lega la vulneració del principi de presumpció d'innocència, atesa la inexistència de prova de càrrec suficient en relació amb els fets imputats i la seva autoria. A aquest efecte, cal tenir en compte que es compleixen els requisits establerts per la jurisprudència per considerar que aquest Consell ha estat respectuós amb el contingut del dret a la presumpció d'innocència (entre d'altres, SSTC 77/1983, de 3 d'octubre, 174/1985, de 17 de desembre, 92/2006, de 27 de març i 66/2007; STS de 17 d'octubre de 2008, de 3 de desembre i de 2 de novembre de 1990, de 14 de maig de 1991 i 14 de juny de 1988).

D'una banda, resta degudament acreditat que en el procediment sancionador s'ha dut a terme l'activitat probatòria de càrrec o incriminatòria, que abasta la realització del fet il·lícit i la participació de l'interessat en aquest fet, de conformitat amb les exigències de la jurisprudència aplicable. De l'altra, la prova, a més de ser de càrrec o incriminatòria, és, des d'un punt de vista material, "[...] terminante, clara e indubitada, sin que quepa resquicio alguno de duda [...]" (STS de 3 de desembre de 1990). A més, tampoc no es qüestionable el fet que l'obtenció de la prova ha estat respectuosa amb les garanties constitucionals. Així mateix, respecte de la càrrega de la prova, cal dir que aquest Consell, en el decurs del procediment sancionador, ha dut a terme l'activitat probatòria de càrrec que desvirtua la presumpció d'innocència. A més, si bé és cert que el principi de presumpció d'innocència és operatiu en l'àmbit del procediment administratiu sancionador, cal tenir en compte, com estableix la jurisprudència, que aquest principi "[...] no ampara, por supuesto, las simples negativas de la evidencia, contradictorias en su planteamiento y no justificadas en modo alguno a través de una necesaria actividad probatoria que también concierne a los administrados [...]" (STS de 14 de maig de 1991). Finalment, la valoració de la prova s'ajusta a criteris lògics i no arbitraris.

A aquests efectes, cal tenir en compte que l'Informe 43/2013, de 15 de juliol, de l'Àrea de Continguts d'aquest Consell, té la naturalesa de document públic i valor i força probatòria dels fets que en motiven la formalització (articles 46 i 137 LRJPAC). Segons jurisprudència reiterada (STC 76/1990, SSTS de 25 de febrer de 1998, de 14 de setembre de 1990, de 20 de juny de 1991 i STSJ de Madrid de 12 de març de 1996, entre d'altres), en matèria sancionadora, els documents públics que, per excel·lència, gaudeixen de la presumpció de certesa són les actes i les diligències d'inspecció, sempre que reuneixin les solemnitats i les formalitats exigides legalment. D'una banda, l'autoria ha de recaure en un empleat públic o persona al servei de l'Administració que actuï en l'exercici de una funció pública inherent al seu càrrec i, de l'altra, s'exigeix que l'acta, la diligència o l'informe sigui prou clar i explícit (STSJ de Múrcia de 3 de març de 1997). En el cas que ens ocupa, l'Informe 43/2013 es troba autoritzat per personal al servei del Consell que gaudeix de la condició d'autoritat pública (articles 115 i 128 de la LCA i 16 i 23 de l'EOF) i, així mateix, els fets constatats a l'Informe de referència són clars i explícits i s'han recollit literalment al llarg de tot el procediment i, a més, han estat diligenciats, amb el visionament corresponent, per la instructora del procediment que, d'acord amb l'article 128 de la LCA, té la condició de funcionària i gaudeix de la condició d'autoritat pública.

Així, la presumpció de veracitat de què gaudeix l'Informe 43/2013 no comporta una dispensa probatòria, sinó una autèntica inversió de la càrrega de la prova (SSTS de 18 de desembre de 1991 i de 20 de juny de 1991, entre d'altres) que, en el cas que ens ocupa, no s'ha produït. És il·lustrativa, a aquest efecte, la STS de 2 de març de 1991, que estableix que "[...] Conviene traer a colación la doctrina de la sentencia de este Tribunal de 19 de febrero de 1990, sobre atenuación de la carga de la prueba en aplicación del principio de la buena fe en su vertiente procesal, con el criterio de la facilidad, en relación con datos cuya prueba resulta fácil para una parte y difícil para otra. Es indudable que la posibilidad de demostrar el concreto contenido de las prestaciones, y su modo de desenvolvimiento, para justificar así que la cuestionada relación no era laboral, era mucho más fácil para la empresa expedientada que para el Inspector de Trabajo [...]". En aquesta mateixa línia, la STS de 21 de maig de 1991 estableix que "[...] Tratándose de un hecho tan simple como el de medir la intensidad de la luz del centro de trabajo de la empresa, pudo ésta aportar al expediente la prueba de que era exacto o erróneo el hecho afirmado en el acta de inspección de no alcanzar el centro de trabajo los 300 lux de intensidad de su iluminación, por lo que ante tal omisión debe prevalecer la presunción de veracidad del acta [...]".

En definitiva, Infraestructuras y Gestión 2002, SL, podia fàcilment provar que no emet continguts audiovisuals pel canal 66.1 de Tarragona tot identificant el prestador de serveis de comunicació audiovisual al qual presta suport, com a prestador de serveis de xarxa, per emetre pel aquest canal. Per contra, i curiosament, aquesta identificació no s'ha realitzat i, en conseqüència, preval la presumpció de veracitat de l'Informe 43/2013 de l'Àrea de Continguts d'aquest Consell.

Segon. Tipificació dels fets

L'emissió de continguts esotèrics pel prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, des de les 13.00 hores del 5 de juliol fins a les 13.00 hores del 7 de juliol de 2013, comporta que el prestador de serveis de televisió ha incomplert les obligacions que estableix la normativa vigent en relació amb la protecció de la infància i l'adolescència.

Tercer. Qualificació de la infracció

L'incompliment de qualsevol dels deures imposats amb relació a la protecció de la infància i la joventut constitueix una infracció molt greu prevista a la lletra c de l'article 132 de la LCA.

Quart. Sanció aplicable

La sanció que s'ha d'imposar consisteix, doncs, en una multa i en la suspensió de l'activitat, i, per determinar-ne la quantia i el temps de suspensió, cal tenir en compte el que estableix l'article 137 de la LCA, que obliga a graduar la sanció que s'imposi tenint en compte les circumstàncies que ressenya.

De la conducta infractora objecte d'examen, se'n desprèn l'existència d'intencionalitat, atès que l'emissió de programació de contingut esotèric no pot venir determinada per una manca de diligència o per una conducta negligent de l'interessat, sinó per una conducta activa i volguda. Així mateix, cal prendre en consideració la reiteració de la conducta infractora, ja que l'informe de l'Àrea de Continguts va constatar 48 hores d'emissió de continguts esotèrics del 5 al 7 de juliol de 2013.

Tanmateix, no es pot apreciar la reincidència en els fets, atès que no consta resolució ferma per la comissió d'una infracció d'aquesta naturalesa per part d'aquest prestador de serveis de televisió. En un sentit similar, tampoc no hi ha constància provada que la comissió de la infracció hagi tingut repercussió o impacte social ni tampoc el benefici que n'hagi pogut reportar a l'interessat la comissió.

D'acord amb les consideracions anteriors, i tenint en compte el principi de proporcionalitat, que obliga a establir l'adequació necessària entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, es proposa imposar a l'interessat la sanció següent:

- Pel que fa a la quantia de la multa a imposar a l'interessat, ha de ser de NORANTA MIL UN EUROS (90.001 €), és a dir, la quantia mínima que preveu la lletra a de l'apartat 1 de l'article 136 de la LCA, per la comissió d'infraccions molt greus.
- Pel que fa a la suspensió de l'activitat: 1 dia de suspensió de l'activitat en els termes que estableix la lletra a de l'apartat 1 de l'article 136 de la LCA.

Cinquè. Autoritat competent per imposar la sanció

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'òrgan competent per imposar les sancions, de conformitat amb el que estableix la lletra g de l'article 10 de la Llei 2/2000, de 4 de maig, d'aquest Consell.

Per tot el que s'ha exposat, el Ple del Consell de l'Audiovisual de Catalunya adopta, per unanimitat, el següent

ACORD

1. Declarar el prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, responsable de la comissió d'una infracció molt greu, tipificada a la lletra c de l'article 132 de la LCA, per l'incompliment dels deures imposats en relació amb la protecció de la infància i la joventut.

2. Imposar al prestador de serveis de televisió Infraestructuras y Gestión 2002, SL, la sanció següent:

- Pel que fa a la quantia de la multa a imposar, ha de ser de NORANTA MIL UN EUROS (90.001 €), és a dir, la quantia mínima que preveu la lletra a de l'apartat 1 de l'article 136 de la LCA per la comissió d'infraccions molt greus.
- Pel que fa a la suspensió de l'activitat: 1 dia de suspensió de l'activitat en els termes que estableix la lletra a de l'apartat 1 de l'article 136 de la LCA.

La multa s'ha de fer efectiva al compte número **2100 0591 47 0200187322** de l'entitat "la Caixa" (fent-hi constar com a referència CAC-11/2013-S) en els terminis que estableix l'apartat 2 de l'article 62 de la Llei de l'Estat 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

- a) Si la notificació d'aquest Acord es fa entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
- b) Si la notificació d'aquest Acord es fa entre els dies 16 i últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia cinc del segon mes posterior o, si aquest no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.

Així mateix, us advertim que la manca de compliment de la sanció dins dels terminis esmentats més amunt pot donar lloc, sense més tràmits, a executar-la de manera forçosa, d'acord amb els articles 95 a 97 de la LRJPAC.

3. Notificar aquest Acord a Infraestructuras y Gestión 2002, SL.

Barcelona, 14 de maig de 2014

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari

